

Za celotno slovstveno delovanje je bil odlikovan ostri opazovalec in tankočutni dušeslovec Paul Renaudin. Enako umetnostni kritik André Maurel, čigar priročniki *Petites villes d'Italie* so klasični, in belgijski romanos pisec, grof Davignon. Med mnogimi drugimi laureati naj se omeni gospa Allotte de La Fuye, ki je posvetila svojemu stricu Juliju Verne-u prikupno biografijo.

Pri kritičnih razpravah se postavi beograjski rojak Arnautović, nosilec polovične Flatove nagrade za tri zajetne snopiče o Becque-u (Lj. Zvon 1928, št. 2). Doumic-ovo poročilo ga pomotoma nazivlje Tchecoslovaque! Beaulieux si je prislovnicařil prix Saintour za svojo *Histoire de l'orthographe*. Uradni izvestitelj se je s posebno pažnjo zamudil pri izredno uspeli študiji Andreja Siegfrieda *Utats-Unis d'aujourd'hui*.

A. Debeljak.

Ksaver Meško v češčini. V teku leta 1928. je izšlo v češkem prevodu več pripovednih spisov Ksaverja Meška. Antoř Horsák, ki je leta 1926. prevel «Mater» in «Naše življenje», se je tolikanj navduřil za Meška, čigar spise je spoznal čisto po naključju že v mladih letih in ki so ga ogreli za učenje slovenščine, da je izdal letořnje leto dva nadaljnja prevoda: «Mladim srcem» (oba zvezka v eni knjigi, z ilustracijami Saše řantla in Ivana Vavpotiča) in «Legende o sv. Frantiřku». Prvo knjigo («Mladým srdcím») je založil Josip Birnbaum v Brtnici, drugo («Legendy o sv. Frantiřku») pa podjetni prevajalec sam. Horsák prevaja gladko in z ljubeznijo; v «Legendah o sv. Frantiřku» sem opazil, da tu in tam krajša izvornik, včasih se mu pozna trud, s katerim skuša prelitati avtorjeve jezikovne finese v češčino. Potemtakem ima še vedno nekaj težav s slovenščino. Obe knjigi sta lepo opremljeni; zlasti «Legendy o sv. Frantiřku» daleč prekařajo izvornik. Koncem leta je izšel nov prevod iz Meška v založbi Jos. Birnbauma. Nař rojak prof. Jos. Skrbinřek je spretno prevel «Volka spokornika». Knjiga «Vlk kajicnik a jiné příběhy» ni opremljena tako skrbno kot prejšnji dve. Ima ilustracije Fr. Podrekarja. Poseben pomen ji daje uvodna studija, ki jo je spisal prof. dr. Páta in ki je izřla tudi v posebnem ponatisu (tudi v Birnbaumovi založbi). Páta premotriva najprej položaj slovenske literature v času, ko se je pojavil Meško, nato pa zgořčeno in bolj informativno ko literarno-kritično opisuje Meřkov literarni razvoj in njegovo življenje. H koncu primerja Meška z Ivanom Cankarjem in prihaja k sklepu: «Dejal bi, da se za proučevanje slovenskega duha medsebojno dopolnjujeta: česar ni pri tem, najdeř pri onem.» Med Pátovimi bibliografskimi podatki o Meřku v češčini pogreřamo biografsko-literarno studijo, ki jo je spisal Meřkov prevajalec Antoř Horsák za «Ročenko» olomouškega «Nařince» (1928, str. 91 do 109). Obe studiji — Pátova in Horsákova — sta mimo Grafenauerjeve «biografske skice» v «Letopisu Matice Srpske», 1928, zv. 317, pomemben prispevek k biografiji in literarnemu proučevanju Ksaverja Meška. Dalje je izšel koncem lanskega leta v zbirki «Ranná setba» Bablerjev prevod «Poljančevega Cenka». Meško je tedaj trenutno najbolj prevajan in čitan slovenski pisatelj med Čehi; hvala za to gre čudovito podjetni čeřki provinci, ki se ne straři izdajanja manj znanih pisateljev v dobrem prevodu in častni opremi — pač vzgled slovenskim mestom, ki so — kakor n. pr. v poslednjih letih Maribor — za slovensko knjižno produkcijo, řal, vse preveč pasivna.

B. B.

Urednikov «imprimatur» 3. februarja 1929.